

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. Велико Търново, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в публично заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ирена Колева

при участието на секретаря Галина Д. Занчева
като разгледа докладваното от Ирена Колева Търговско дело № 20214100900115 по описа за 2021 година

за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл.625 и сл. от ТЗ.

Образувано е по молба на адвокат И.Ф. И., с адрес град П, пл. "В", с искане за откриване на производство по несъстоятелност на ЗКПУ „З-Т“, ЕИК ***, със седалище и адрес град П.Т., ул."Т", поради състояние на неплатежоспособност на кооперацията. Изложени са твърдения за наличието на изискуеми парични вземания към последната за адвокатски възнаграждения, имащи за източник сключени между страните договори за правна защита и съдействие по гр.дело № 1913/2021г. и гр.дело № 1914/2021г., и двете по описа на Районен съд-Велико Търново, за които молителят е издал две фактури - № 1023/15.09.2021г. на стойност 800лв. и № 1024/15.09.2021г. на стойност 800 лв., както и договорени и предоставени правни услуги в периода 01.02.2021г. – 15.09.2021г., включващи запознаване с документи, изготвяне и предявяване на искиви молби, процесуално представителство по образувани съдебни производства, участие в проведени на 27.02.2021г. и 27.03.2021г. Общи събрания на кооперацията, изготвяне на книжа за свикване и провеждане на второто от тях, за свикване на извънредно ОС, подаване на заявление до ТР. Посочено е, че за част от посочените правни услуги молителят издал фактура № 1021/26.08.2021г. на стойност 2 500 лв., която изпратил на ответника и последният оспорил извършването им. По същество се прави се искане за постановяване на решение по чл.630 ТЗ – за обявяване неплатежоспособност на ответната кооперация и определяне на началната ѝ дата, откриване на производство по несъстоятелност, назначаване на временен синдик, допускане на обезпечение чрез налагане на обезпечителни мерки и определяне датата на първото събрание на кредиторите.

В законоустановения срок е постъпил писмен отговор от ответника, с който е оспорена допустимостта, респ. основателността на молбата. Оспорено е наличието на изискуемо и ликвидно парично вземане на молителя от ответната кооперация, произтичащо от търговска сделка, както и качеството му на кредитор по такава сделка. Признава факта на сключване с

молителя на посочените в молбата два договора за правна защита и съдействие по цитираните граждански дела, като твърди, че по тях е извършено плащане на 20.09.2021г. в общ размер от 800 лв., доколкото пълномощията на молителя за процесуално представителство по тези дела са оттеглени и до момента на оттеглянето им извършените от пълномощника действия се изразявали единствено в изготвяне и подаване на исковите молби. Оспорва изложените фактически твърдения изброените в молбата правни услуги, за които е издадена фактура № 1021/26.08.2021г., да са възлагани от кооперацията. Възразява кооперацията да е в състояние на неплатежоспособност, като твърди, че изплаща регулярно задълженията си към кредитори, не е спирала плащанията и няма свързани с дейността си публично-правни задължения към държавата и общините, нито задължения по частни държавни вземания. Посочва, че съществуващите ѝ текущи задължения са в неголям размер и стойността на собственото ѝ имущество многократно ги надвишава, поради което не е налице и опасност за интересите на кредиторите.

Съдът, след като разгледа молбата и изложените в нея доводи и съобрази събраните по делото писмени доказателства и заключението на назначената съдебно-счетоводна експертиза за установяване финансовото състояние на кооперацията, установи следното:

По делото са представени издадени от молителя на ответника фактура № 1023/15.09.2021г. на стойност 800лв. и фактура № 1024/15.09.2021г. на стойност 800 лв., и двете за предоставени правни услуги по изготвяне на искиви молби и процесуално представителство в производства по предявени искиве за вреди, както и фактура № 1021/26.08.2021г. на стойност 2 500 лв. за правни консултации и участие в ОС на 27.02.2021г., правни консултации и изготвяне на книжа за организиране, провеждане и участие в извънредно ОС на 27.03.2021г., правни консултации и изготвяне и депозирание на книжа в ТР при АВ, процесуално представителство. Описаните фактури не съдържат подпис на получател на услугите.

Приложено е и определение от 29.06.2021г. по гр.дело № 1913/2021г. по описа на Районен съд-Велико Търново, с което са съединени гр.дело № 1913/2021г. и гр.дело № 1914/2021г., образувани по искиви молби на ответната кооперация срещу членове на УС на същата за причинени ѝ имуществени вреди.

Представена е разменена между страните кореспонденция – молба от адвокат И.И. до КС и УС на ЗКПУ „З-Т“ за незаплащане на възнаграждения за предоставените правни услуги по процесните три фактури и отговор от ответната кооперацията, с който първата по време фактура е оспорена поради липса на сключени договори за правна защита и съдействие между страните и непредоставяне на твърдяните правни услуги от страна на молителя, признат е факта на сключване на такъв договор по цитираните две съдебни дела, но е оспорена дължимостта на възнаграждението в претендирания размер, и оттеглена поръчката по тях. Изразена е готовност за заплащане на сума в размер на по 400 лв. по всеки от договорите, извършено впоследствие с банков превод от 20.09.2021г. /видно от представеното банково извлечение/. Молителят признава факта на получаване на сумата от 800 лв.

Ответната страна е представила по делото справка от НАП, ТД-Велико Търново, видно от която към 04.10.2021г. няма задължения към държавата. Видно от КП от 10.11.2021г., изготвен от финансови инспектори от НСЗКБ във връзка с възложена финансова инспекция, в стопанския двор на кооперацията са установени неизползвани ДМА – земеделска техника, която е във функционална комплектност, като изброените автомобили, трактори и комбайнът са без акумулатори. С Нотариален акт за собственост № 861, том 5, рег. № 5901, дело № 616/2005г. на нотариус Т.Б., ответната кооперация е била призната за собственик, на основание разпределено имущество по § 12 от ПЗР на ЗСПЗЗ и давностно владение, на недвижим имот, намиращ се в град П.Т., с данъчна оценка в размер на 79 388.60 лв. С два от самостоятелните обекти в този имот, кооперацията се е разпоредила на 27.07.2020г. чрез

покупко-продажба срещу сумата от 216 180 лв.

Съгласно приетото по делото заключение на съдебно-счетоводната експертиза, през 2018-2021 г. ЗКПУ „З-Т“ е упражнявала основната си дейност – отглеждане на зърнени, технически и фуражни култури и е формирала приходи от продажба на земеделска продукция, от продажба на услуги /производствени услуги с техника/, приходи от субсидии и др. Същата има заведено редовно счетоводство за периода 2018-2021г. и ГФО за финансовите 2018-2020г. са обявени в ТР. Според вещото лице тя е в състояние да изпълнява паричните си задължения, отчита приходи и разходи и не е преустановила дейността си, а през финансовите 2020г. и 2021г. отчита печалба от нея. Към 31.12.2021г. е отчетена банкова наличност в размер на 23 000 лв., както и активи – ДМА, КМА и парични средства /в каса и банки/ на обща стойност 252 000 лв., в т.ч. 90 000 лв. машини и оборудване, част от които могат да бъдат продадени при необходимост за покриване на задължения към кредитори, без тази продажба да наруши производствената ѝ дейност. Изчислените от вещото лице показатели за ликвидност са със стойности под нормалните и кооперацията е в зависимост от привличането на чужди средства, но наличието на дълготрайни активи дава възможност за ползването на обезпечени банкови кредити за подпомагане на текущата ѝ дейност и за разплащане на текущи задължения. Вещото лице е установило, че процесната фактура № 1021/26.08.2021г. не е осчетоводена при ответника и съответно не е извършвано плащане по нея, а по останалите две фактури - 1023/15.09.2021г. и № 1024/15.09.2021г., е извършено частично плащане в размер на по 400 лв.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът изведе следните правни изводи:

За да бъде открито производство по несъстоятелност следва да са налице при условията на кумулативност предпоставките на сложния фактически състав, установен в разпоредбите на чл.608, чл.625 ал.1 и чл.631 от ТЗ, съответно на чл.742 ТЗ, а именно 1/ длъжникът да е търговец по смисъла на чл.1 от ТЗ, 2/ да е налице изискуемо парично негово задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане, 3/ да е налице неплатежоспособност на длъжника по смисъла на чл.608 ал.1 от ТЗ /евентуално свръхзадълженост съгласно чл.742 ал.1 от ТЗ при КТД/, 4/ затрудненията на длъжника да не са временни, а състоянието на неплатежоспособност да е обективно и трайно.

Търговското качество на длъжника е безспорно – същият е търговец по смисъла на чл.1 ал.2 т.2 от ТЗ.

Както бе посочено по-горе, за да се открие производство по несъстоятелност на неплатежоспособен длъжник, молителят по чл.625 ТЗ следва да докаже, че има изискуемо парично вземане по търговска сделка, което би обосновало материалноправната му легитимация в процеса.

Легалното определение за търговска сделка се очертава посредством два критерия в ТЗ – обективен /съобразно естеството на сделката/ и субективен /в зависимост от това дали е сключена от търговец и е свързана с упражняването от него занятие/. Законодателят е възприел подход на разширяване обема на сделките, попадащи в приложното поле на ТЗ, като е предвидил оборима презумпция в чл.286 ал.3 ТЗ, която обаче съдът счита, че следва да се приложи единствено при съмнение относно естеството на сделката при наличие на някой от останалите елементи.

Въпреки оскъдно изложените факти в подадената молба, с оглед и качеството на молителя – адвокат, става ясно, че твърдяните от него вземания произтичат от договори за правна помощ. Последният няма характер на търговец, доколкото чл.2 т.2 от ТЗ вр. § 29 от ДР на ЗДДФЛ го изключва от кръга на търговците – упражняването на адвокатска професия е упражняването на свободна професия, която не придава търговско качество на адвоката.

Липсват доказателства, даващи възможност да се заключи, че дейността на молителя е организирана по търговски начин, което да го прави търговец по чл.1 ал.3 от ТЗ. Договорът за предоставяне на правни услуги или правна помощ, който по своя характер е разновидност на договора за поръчка по смисъла на чл.280 и сл. от ЗЗД, не попада сред посочените в чл.1 ал.1 от ТЗ абсолютни търговски сделки, включително и не е от вида на тези по чл.1 ал.1 т.13 от ТЗ. Като вид договор за поръчка, същият е гражданскоправна сделка, която съгласно ЗА касае предоставянето на правно съдействие и защита на права и законни интереси на ФЛ и ЮЛ срещу заплащане на възнаграждение. Безспорно същевременно е качеството „търговец“ на длъжника по твърдяните вземания. Само поради обстоятелството, че длъжник е кооперация, не следва обаче безспорно търговския характер на правоотношението. За да бъде договорът за правни услуги търговска сделка за ответника, необходимо е той да е сключен във връзка с упражняването от него занятие – да обслужва търговското занятие на търговеца и да е налице причинна връзка между нея и занятието му. По делото липсват доказателства, че твърдяната упълномощителна сделка, обективизирана в договора/ите за правна помощ за предоставяне на правни услуги в сочения в молбата период, касаят дейност, свързана с упражняването от търговеца занятие. Това не следва и от естеството на договора за правна помощ, който предполага осъществяването на юридическа защита на ответника. Такъв извод не може да бъде направен и по отношение на признатите от ответника за сключени с молителя договори за правна помощ за предявяване на иски за причинени на кооперацията вреди и процесуално представителство по граждански дела.

Предвид изложеното, твърдяните от молителя вземания не произтичат от търговска сделка по смисъла на чл.286 ал.1 от ТЗ, по смисъла на чл.1 ал.1 вр. чл.286 ал.2 от ТЗ, нито по смисъла на чл.287 ТЗ. Не би могла да намери приложение и презумпцията на чл.286 ал.3 ТЗ. Следователно, молителят не притежава материалноправна легитимация да иска откриване на производство по несъстоятелност спрямо ответника, тъй като твърдяните от него вземания не произтичат от търговска сделка и само на това основание молбата му следва да бъде отхвърлена.

Независимо от горното, съдът намира за необходимо да посочи, че не се установява молителят да има изискуеми вземания към ответника по твърдения/те от него договор/и за предоставяне на правни услуги в сочения период от време и по-конкретно по посочената в молбата му фактура № 1021/26.08.2021г. За да възникне задължение за извършване на определена правна услуга, трябва да има конкретно възлагане /поръчка/ от доверителя, след извършването ѝ да има отчетена сделка с подробен, ясен и конкретен опис на извършеното, след което да се дължи уговореното възнаграждение. По делото, освен, че не е ясно точно какви услуги молителят твърди, че са му били възложени по процесната фактура, то не са ангажирани и доказателства да са му възлагани такива в посочения период от време и съответно те да са извършени. При явно оспорване на тези обстоятелства, в доказателствена тежест на молителя бе да установи пред съда при условията на главно и пълно доказване фактите, на които основава искането си за дължимо адвокатско възнаграждение, а именно възложени от ответника и престириани на същия правни услуги в периода 01.02.2021г. – 15.09.2021г. и то от естеството и обема, за да породят за ответника задължение за плащане на възнаграждение в посочения в издадената фактура размер от 2 500 лв. Последната, сама по себе си, не е годна да удостовери факта на възлагане и на изпълнение на услугата, ако не е подписана от името на получателя ѝ, както в настоящия случай. Двустранно подписаната фактура, с необходимото по закон съдържание, е доказателствен факт, който следва да се третира от гл.т. на гражданскопроцесуалното право като изявление за знание за настъпването преди съставянето ѝ на друг юридически факт, наречен доставка на стока или услуга, т.е. за сключена сделка. В случая, видно от приетото по делото експертно заключение, тази фактура не само не е подписана от ответника, но не е и заведена в счетоводството му. Друго доказателство за реалното престиране на правни услуги от молителя на ответника през процесния период по същата фактура № 1021/26.08.2021г. не са представени по делото,

поради което твърдението му да има изискуемо и неудовлетворено вземане към ответника, включително и по търговска сделка, остава недоказано.

Събраните по делото доказателства не установяват молителят да има изискуемо вземане и по другите два договора за правна защита, за възнагражденията по които е издал фактурите № 1023 и № 1024. Ответникът признава твърденията на молителя за сключени договори за правни услуги по тези две фактури, съответно предоставянето на част от тях и изявлението си за оттегляне на поръчката, достигнало до молителя /видно от разменената между страните кореспонденция/. Законът дава право на доверителя да оттегли поръчката и да прекрати предсрочно мандатното правоотношение, без да се изискват специални основания за това, като тъй като в случая възнаграждение и по двата договора е било уговорено между страните, то такова се дължи и при оттегляне на поръчката за извършената работа до този момент. Няма спор между страните, че молителят е изготвил и подал искиви молби, въз основа на които са образувани посочените граждански дела във ВТРС, след което поръчката е оттеглена и процесуалното представителство по делата не се осъществява от него. Няма спор и че процесните две фактури са осчетоводени при ответника и че същият, след оттегляне на поръчката, е заплатил на адвокат И. сума в общ размер от 800 лв. /по 400 лв. по всяка от фактурите/, представляваща половината от договореното възнаграждение. Молителят, чиято е доказателствената тежест, не установи по делото, че договореното и дължимо възнаграждение за изготвяне и подаване на двете искиви молби е в по-голям размер, поради което съдът приема, че същият не е носител на изискуемо парично вземане в твърдения размер, формиран от незаплатени адвокатски възнаграждения по тези договори за правна защита и съдействие.

Освен, че молителят не е легитимиран да предяви искане за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на ответника, за пълнота следва да се посочи и че последният не е в състояние на неплатежоспособност. Кооперацията не е спряла плащанията си към нито един от своите кредитори, което се установява от заключението на приетата съдебно-счетоводна експертиза по делото, поради което е неприложима презумпцията на чл.608 ал.3 ТЗ. От заключението е видно, че тя е обявила ГФО за финансовите 2018-2020г. в ТР /чл.608 ал.2 ТЗ/ и не е налице и хипотезата на чл.608 ал.4 ТЗ, поради което тези законови презумпции също не намират приложение. Вещото лице е установило, а това се подкрепя и от представената справка от НАП, че кооперацията няма публично-правни задължения към държавата и общините, както и задължения към финансови институции. В състояние е да изпълнява паричните си задължения, като през последните две финансови години отчита печалба от дейността си /положителен финансов резултат/. От експертното заключение и представените писмени доказателства от ответника следва, че притежава достатъчно активи за покриване на задължения към кредитори, без опасност за интересите им, като евентуалната продажба на част от активите не би нарушила производствената ѝ дейност.

От изложеното следва, че ответната кооперация не е във фактическо състояние на неплатежоспособност, поради което молбата за откриване на производство по несъстоятелност се явява неоснователна и по тези съображения. Неплащането на претендираното от молителя възнаграждение по първата издадена от него фактура се дължи не на невъзможността ответникът да обслужва задълженията си, а на съзнателно волево поведение на търговеца, поради което институтът на несъстоятелността, като универсално производство по принудително изпълнение, е неприложим.

С оглед изхода на делото и на основание чл.78 ал.3 ГПК, в полза на ответната кооперация следва да се присъдят направените по делото разноски в размер на 960 лв. за адвокатско възнаграждение, което видно от приложения договор за правна защита и съдействие е реално заплатено.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молба на адвокат И.Ф. И., с адрес град П, пл. "В" против ЗКПУ „З-Т“, ЕИК ***, със седалище и адрес град П.Т., ул."Т" с искане за откриване на производство по несъстоятелност на ответната кооперация по реда на ТЗ, за обявяване неплатежоспособността ѝ и определяне на началната дата, назначаване на временен синдик, допускане на обезпечение чрез налагане на обезпечителни мерки и определяне датата на първото събрание на кредиторите, като **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ОСЪЖДА адвокат И.Ф. И., с адрес град П, пл. "В" ДА ЗАПЛАТИ на ЗКПУ „З-Т“, ЕИК ***, със седалище и адрес град П.Т., ул."Т", направените по делото разноски – в размер на 960 /деветстотин и шестдесет/ лв., представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщаването му на страните пред Апелативен съд-Велико Търново.

Препис от същото, на основание чл.7 ал.2 ГПК, да се връчи на страните.

Съдия при Окръжен съд – Велико Търново: _____